

на мікрорівнях. Зміст даної категорії містить у собі систему засобів, які забезпечують конкурентоспроможність і фінансову стабільність підприємства.

Узагальнюючи розглянуту тему слід відмітити, що фінансова безпека суб'єкта господарювання, відображається кількісними та якісними характеристиками фінансового стану, що забезпечує постійну захищеність пріоритетних фінансових інтересів підприємства від реальних і потенційних загроз зовнішнього і внутрішнього характеру і створює необхідні передумови фінансової підтримки добробуту та стабільного зростання.

Список використаних джерел

1. Штангрет А.М., Караїм М.М. Антикризисне управління фінансовою безпекою підприємства: теоретичні аспекти / Економічний вісник університету - Переяслав-Хмельниць. держ. пед. ун-т ім. Г. Сковороди. - 2013. - № 20(1) - С. 178-182.

2. Скибенко С. Т., Семенова О. М. Фінансова безпека підприємства: теоретичні аспекти і наукові підходи / Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі - 2014. - № 1 (63) - С. 174-178.

3. Портнова Г.О., Антоненко В.М. Фінансова безпека підприємств: сучасні погляди щодо сутності та оцінки / Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України – 2012. - № 1 – С. 345-355.

4. Пожуєва Т. О. Фінансова безпека — необхідна умова функціонування підприємства / Вісник економічної науки України – 2014. - № 1 - С. 95-97.

5. Дікань Л.В., Владімірова Н.П. Теоретичні засади фінансової безпеки суб'єктів господарювання / Вісник ХДУ Серія Економічні науки -2015. - № 10 - С. 140-144.

Наталія МЕЛЬНИЧУК
науковий керівник
к.е.н., доц. Стефанків О.М.
ІФННІМ THEU

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ФІНАНСОВОГО МЕНЕДЖМЕНТУ В КОРПОРАЦІЯХ

Створення ефективного механізму функціонування сучасного підприємства ґрунтується як на відомих вітчизняній економічній науці підходах, так і на нових елементах сучасної системи управління економікою та окремими її галузями. Нинішній механізм фінансового управління в Україні не повною мірою відповідає вимогам часу, рівню розвитку продуктивних сил, класичним закордонним зразкам. Вітчизняними вченими цим питанням приділяється особлива увага.

Проблеми фінансового менеджменту в корпораціях, функціонування акціонерних товариств досліджували такі авторитетні вчені економісти, як:

О.І. Амоша, Я.Г. Берсуцький, І.А. Бланк, О.С. Галушко, А.А. Пересада, І.Л. Сазонець, Г.В. Назарова, Г.С.Одінцова, М.Г.Чумаченко, О.М. Ястремська.

Становлення системи фінансового менеджменту в корпораціях нерозривно пов'язано з розвитком фінансових відносин в суспільстві, розвитком акціонерної форми власності і принципом обмеженої відповідальності. Розвиток корпоративного сектора в Україні і, разом з цим, розвиток відносин фінансового управління тісно пов'язані з процесом приватизації, який в останні роки переходить у нову стадію: приватизуються пакети акцій, що належать державі в статутному фонді акціонерних товариств, створюються концерни, консорціуми, холдинги за участю держави. Економічну основу багатьох соціально-економічних процесів, що проходять сьогодні в Україні складають підприємства корпоративної форми власності.

Важливого значення в даний час набуває фінансовий менеджмент. Достатньо повно визначення фінансового менеджменту дається І.О. Бланком: «це система принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, пов'язаних із формуванням, розподілом та використанням фінансових ресурсів підприємства і організацією обороту його грошових коштів» [1].

Фінансовий менеджмент – це система функціонування державних і корпоративних органів управління, що здійснюють фінансове управління діяльністю акціонерних товариств, яка відображає баланс інтересів власників та інших зацікавлених сторін і спрямована на одержання прибутку відповідно до норм діючого законодавства [2]. Фінансовий менеджмент є складовою частиною глобального менеджменту підприємства (корпорації). Основна його мета – здійснення підприємством успішної фінансової діяльності. Фінансовий менеджмент не є окремою сферою менеджменту на підприємстві. Ця система тісно переплітається з іншими аспектами управлінської діяльності, серед яких: стратегічний менеджмент, інвестиційний менеджмент, управління персоналом та інші види глобального менеджменту корпорації.

Серед акціонерів великих корпорацій, як за кордоном, так і в Україні, значну роль відіграють інституційні інвестори. Будучи інституційними інвесторами банки, страхові компанії, інститути спільного інвестування в силу своєї економічної природи спеціалізовано працюють з акціонерними товариствами і цей взаємозв'язок підвищує ефективність функціонування корпоративних структур. Кожен вид інституційних інвесторів має свої особливості функціонування в сфері інвестиційної діяльності, фінансів, але в цілому, дослідженнями виділено такі їх основні функції: залучення коштів, управління інвестиціями, впровадження методів оцінки активів та моделі розрахунку дивідендів, визначення пріоритетів роботи на ринку цінних паперів [2].

Вагоме значення в фінансовому менеджменті корпорацій мають фінансові інвестори (акціонери та кредитори) – особи, що здійснюють найбільші внески власних коштів у розвиток акціонерного товариства. Акціонерний капітал створює основу для формування та розвитку корпоративних відносин, навколо нього відбувається об'єднання вкладень інших учасників.

Аналіз фінансових елементів сформованих процедур менеджменту в корпораціях України неможливо провести без вивчення досвіду функціонування закордонних корпорацій. Зокрема, основним питанням функціонування будь-якої корпорації є створення ефективної системи залучення фінансових інвестицій. В корпоративній моделі Німеччини основним методом залучення інвестицій є банківське кредитування. В Японії банки також є основними кредиторами промислових корпорацій і форми залучення інвестицій за допомогою емісії акцій не одержали тут достатнього поширення в силу специфічних прийомів і методів японського стилю управління та менталітету працівників, які прагнуть бути не співвласниками корпорації, а скоріше почувати себе членами однієї великої родини – корпорації. Із закордонних моделей корпоративної системи України найбільш близька англо-американська модель залучення фінансових коштів, для якої характерна тенденція зростання числа інституційних акціонерів порівняно з індивідуальними.

Фінансовий менеджмент, базуючись на новітніх досягненнях у сфері управління, усіх прогресивних перетворень у практиці господарювання зарубіжних та вітчизняних підприємств, спроможний змінювати систему цінностей, пріоритети і тенденції розвитку економічних суб'єктів. Із ним пов'язують упровадження принципово нових форм і методів організації фінансової роботи, використання сучасних механізмів фінансового ринку.

Список використаних джерел

1. Бланк И.А. *Финансовый менеджмент: Учебный курс.* – К.: Ника-Центр, 1999. – 528 с.
2. Головки С.І. *Основи функціонування інституційних інвесторів і їхнє значення в системі корпоративного управління // Економіка: проблеми теорії та практики. Збірник наукових праць.* – Випуск 206: В 4 т. Том 1. – Дніпропетровськ: ДНУ, 2005. – С. 254-259.

Марія КОЛІБАБЧУК
науковий керівник
к.е.н Дмитришин М. В.
ІФННІМ THEU

РОЛЬ УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОМ НА ПІДПРИЄМСТВІ

На сучасному етапі розвитку економіки України значна кількість підприємств є неприбутковими або ж малоприбутковими, що є наслідком кризової ситуації в країні. Дорогі сировина та матеріали, інфляційні процеси, низька купівельна спроможність населення, девальвація національної валюти, нестабільність податкового законодавства та інші фактори зменшують розмір прибутку підприємств. Тому проблема ефективного управління прибутком та рентабельністю є актуальною в сучасних умовах для підприємств усіх галузей господарства України.